

บัญชี IFRS for SMEs

ตอน กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ

ดร. ศิลปพร ศรีจันทร์*

IFRS for SMEs กล่าวถึงงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จและงบกำไรขาดทุนไว้ในบทที่ 5 โดยกำหนดให้กิจการ SMEs แสดงกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จรวมสำหรับงวด กล่าวคือ ผลการดำเนินงานทางการเงินสำหรับงวด โดยแสดงไว้ในงบการเงินเดียวหรือแสดงแยกเป็นสองงบ

ก ความหมายของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ

กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ หรือ Comprehensive Income หมายถึง การเปลี่ยนแปลงในส่วนของเจ้าของหรือสินทรัพย์สุทธิของกิจการ อันเนื่องมาจากเหตุการณ์หรือรายการอื่นที่ไม่ได้เกิดจากเจ้าของ

กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จจะไม่รวมถึงการลงทุนโดยเจ้าของ (Investment by Owner) เช่น การ

เพิ่มทุน และการจ่ายคืนให้เจ้าของ (Distribution to Owner) เช่น การจ่ายเงินปันผล

กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จหมายถึงกำไรขาดทุนทั้งสิ้นของกิจการ ประกอบด้วยสองส่วน ส่วนแรกเกิดจากผลการดำเนินงานของกิจการ (ซึ่งก็คือ กำไรขาดทุนสุทธิสำหรับงวด) อีกส่วนเรียกว่า “กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น” (Other Comprehensive Income: OCI) ซึ่งเป็นรายการที่เป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงในส่วนของเจ้าของ (สินทรัพย์สุทธิ) ระหว่างต้นงวดกับปลายงวด ซึ่งก็คือ รายการกำไรขาดทุนที่รับรู้ในส่วนของเจ้าของโดยตรง ตัวอย่างเช่น กำไรขาดทุนจากการเพิ่ม (ลด) มูลค่าของหลักทรัพย์เพื่อขาย กำไรจากการตีมูลค่าสินทรัพย์ใหม่ กำไรขาดทุนจากการประมาณตามหลักคณิตศาสตร์ ประกันภัยสำหรับโครงการบ้านอายุ เป็นต้น

“asswกรสรุ่น” ปีที่ 64 ฉบับที่ 6 มิถุนายน 2560

* ภาควิชาการบัญชี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กรรมการมาตรฐานการสอบบัญชี สาขาวิชาชีพบัญชีฯ

แนวคิดของกำไรขาดทุน เบ็ดเสร็จ

เนื่องจากในอดีตที่ผ่านมา ข้อมูลเกี่ยวกับผลตอบแทนจากการลงทุนอยู่กระจัดกระจายในหลายๆ ที่ เช่น งบกำไรขาดทุน งบแสดงฐานะการเงิน และงบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น ดังนั้น งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จจึงเกิดขึ้นเพื่อรวบรวมและสรุปผลกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จหรือผลตอบแทนจากการลงทุนให้ผู้ใช้งบการเงินหรือนักลงทุนได้ทราบ ณ วันที่ต้องการวัดผลกำไร

โดยทั่วไป ผู้ใช้งบการเงินมีความสนใจในผลกำไรของกิจการซึ่งเป็นผลมาจากการดำเนินงานในรอบระยะเวลาหนึ่ง ข้อมูลที่เกี่ยวกับกำไรเป็นข้อมูลทางการบัญชีซึ่งผู้ใช้งบการเงินต้องการทราบ ทั้งนี้ เพื่อใช้ในการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจ เช่น ใช้ประกอบการตัดสินใจลงทุน จ่ายเงินปันผล และจ่ายภาษีเงินได้ เป็นต้น

ความหมายของกำไร

แนวคิดในการวัดผลกำไรที่แตกต่างกันส่งผลให้ตัวเลขกำไรแตกต่างกันไปด้วย กล่าวคือผู้ที่สนใจใน “กำไร” (Earnings) อาจให้ความหมายของผลกำไรไว้ไม่เหมือนกัน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของผู้ใช้ข้อมูล ตัวอย่างเช่น

(1) กำไรในความหมายของนักเศรษฐศาสตร์

หมายถึง การเพิ่มขึ้นของเศรษฐทรัพย์ (Wealth) ซึ่งประเมินได้จากฐานะของเศรษฐทรัพย์คงเหลือปลายงวดเปรียบเทียบกับฐานะของเศรษฐทรัพย์คงเหลือต้นงวด

(2) ผู้ลงทุนต้องการข้อมูลเกี่ยวกับผลตอบแทนจากการลงทุนเพื่อช่วยในการพิจารณาตัดสินใจซื้อขายหรือถือเงินลงทุนนั้นต่อไป ผลตอบแทนจากการลงทุนดังกล่าวมีความหมายกว้างกว่า “กำไร” โดยหมายรวมถึง ส่วนที่เพิ่มขึ้นทั้งหมดทุกประการที่ผู้ลงทุนพึงได้รับจากการลงทุน เช่น กำไรที่เกิดขึ้นนับจากวันที่ลงทุนและมูลค่าที่เพิ่มขึ้นของสินทรัพย์ที่ซื้อด้วยเงินลงทุนดังกล่าว ถ้าจะพูดให้ง่ายขึ้น ผลตอบแทนจากการลงทุน ก็คือ “กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ” (Comprehensive Income) ของผู้ลงทุนที่เพิ่มขึ้นหรือลดลงนับจากวันลงทุนนั่นเอง

แนวคิดการแสดงรายการ ที่ใช้ในการคำนวณกำไร

การแสดงรายการกำไรในลักษณะที่แตกต่างกันในทางทฤษฎีบัญชีขึ้นอยู่กับแนวคิดเกี่ยวกับการแสดงรายการที่ใช้ในการคำนวณกำไร ซึ่งมีอยู่สองแนวคิด คือ แนวคิด “ผลการดำเนินงานในปัจจุบัน” (The Current Operating Concept of Income) และแนวคิด “รวมหมดทุกอย่าง”

(The All - Inclusive Concept of Income or The Clean - Surplus Concept)

(1) แนวคิดผลการดำเนินงานในปัจจุบัน

แนวคิดนี้เน้นถึงประโยชน์ของตัวเลขกำไร คือ กำไรจากการดำเนินงานของกิจกรรมภายใต้สถานการณ์ตามปกติของกิจการ ดังนั้น การคำนวณกำไรหรือขาดทุนสุทธิสำหรับงวดจะไม่รวมรายการซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของกิจกรรมตามปกติ ตามวิธีนี้ รายการที่ไม่รวมในการคำนวณกำไรหรือขาดทุนสุทธิจะถือเป็นรายการปรับปรุงเข้ากำไรสะสมโดยตรง

นอกจากนี้ แนวคิดนี้มุ่งที่จะวัดประสิทธิภาพของกิจการในการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ ทรัพยากรของกิจการดังกล่าวประกอบด้วย ที่ดิน แร่งงานทุน และผู้บริหาร ดังนั้น งบกำไรขาดทุนจึงควรแสดงรายการที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานในงวดปัจจุบันเท่านั้น

(2) แนวคิด “รวมหมดทุกอย่าง”

แนวคิดนี้อ้างว่ากำไรมีประโยชน์ต่อผู้ใช้ข้อมูลมากที่สุด งบการเงินจึงควรรวมรายการต่างๆ ที่มีผลกระทบต่อการเพิ่มหรือการลดในส่วนของเจ้าของ (ยกเว้นการจ่ายปันผล และรายการเกี่ยวกับทุน) แนวคิดนี้ทำให้กิจการคำนวณกำไรจากส่วนที่เปลี่ยนแปลงทั้งหมดในส่วนของเจ้าของ โดยการบันทึกรายการทั้งหมดที่

เกิดขึ้น หรือจากการตีราคาสินทรัพย์และหนี้สินขึ้นใหม่ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง (ยกเว้นรายการที่เกี่ยวข้องกับการจ่ายปันผล หรือรายการที่เกี่ยวกับทุน) รวมเข้าเป็นผลกำไรในงวดนั้นๆ โดยไม่คำนึงว่าเป็นผลจากการดำเนินงานหรือไม่ ขณะนี้งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ (Comprehensive Income Statement) ใช้แนวคิดนี้

แนวคิดเกี่ยวกับทุนและการรักษาระดับทุน

รายการที่ประกอบขึ้นเป็นผลตอบแทนจากการลงทุนในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จนั้น เป็นผลมาจาก “แนวคิดเกี่ยวกับทุนและการรักษาระดับทุน” (Concept of Capital and Capital Maintenance) แนวคิดนี้เป็นทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ที่เชื่อมโยงกับแนวคิดเพื่อวัดผลกำไร โดยวัดจากสินทรัพย์สุทธิหรือทุนที่เปลี่ยนแปลงกิจการสามารถรักษาระดับทุนได้ หากจำนวนทุนเมื่อสิ้นงวดบัญชีเท่ากับจำนวนทุนเมื่อต้นงวดบัญชี จำนวนเกินกว่าทุนที่ต้องรักษาระดับไว้ก็คือ กำไร

กำไรในความหมายของนักเศรษฐศาสตร์หมายถึง จำนวนที่สามารถบริโภคได้โดยไม่กระทบทุน นั่นคือหากสินทรัพย์สุทธิต้นงวดเท่ากับสินทรัพย์สุทธิปลายงวด ถือเป็นการรักษาระดับทุน

ที่คงที่ กล่าวคือ ไม่มีกำไรหรือขาดทุนเกิดขึ้น หากสินทรัพย์สูญติปลายงวดสูงกว่าสินทรัพย์สูญติ ต้นงวด ส่วนที่เพิ่มขึ้น คือ กำไรสุทธิ ในขณะที่ ส่วนที่ลดลง คือ ขาดทุนสุทธิ

กำไรเบ็ดเสร็จในที่นี้ จึงหมายถึง การเพิ่มขึ้นของส่วนทุน ซึ่งคำนวณจากส่วนทุนที่เหลืออยู่ ณ ตอนปลายงวดที่หักด้วยส่วนทุนที่มีอยู่ ณ ตอนต้นงวด ความหมายของกำไรเบ็ดเสร็จตามแนวคิดเกี่ยวกับทุน ก็คือ การหามูลค่าสุทธิหรือมูลค่าของทุนในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง ผลแตกต่างของสินทรัพย์สุทธิหรือมูลค่าของทุน ณ วันต้นงวดกับวันปลายงวด คือ ผลที่ได้จากการดำเนินงาน ซึ่งก็คือ ส่วนที่เพิ่มขึ้นหรือลดลง ทั้งหมดที่ผู้ลงทุนพึงได้รับการลงทุน หรือผลตอบแทนจากการลงทุนหรือกำไรเบ็ดเสร็จนั่นเอง

การรักษาระดับทุน

รายการที่ประกอบขึ้นเป็นผลตอบแทนจากการลงทุนขึ้นอยู่กับนิยามของคำว่า “ทุน” ที่ผู้ลงทุนต้องการพิจารณา แม่บทการบัญชีหรือกรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน ระบุถึงการรักษาระดับทุนไว้ 2 ประเภท ดังนี้

(1) การรักษาระดับทุนทางการเงิน (Financial Capital Maintenance) หมายถึง ทุนส่วนที่วัดได้จากมูลค่าของสินทรัพย์หักด้วยมูลค่าของ

หนี้สิน ดังนั้น ทุนหรือสินทรัพย์สุทธิ จึงหมายถึง ส่วนที่เจ้าของหรือผู้ลงทุนนำมาลงในรูปของสินทรัพย์ จากความหมายดังกล่าว ทุนทางการเงินจึงแสดงถึงจำนวนที่ผู้ลงทุนนำมาลงทุนบวกกับกำไรส่วนที่ยังคงเหลือในกิจการ ดังนั้น กำไรทางการเงินจึงหมายถึงจำนวนที่กิจการได้รับในส่วนที่นอกเหนือจากส่วนที่ผู้ลงทุนหรือเจ้าของนำมาลงทุน

(2) การรักษาระดับทุนทางการผลิต (Physical Capital Maintenance) หมายถึง ทุนส่วนที่วัดจากความสามารถของกิจการในการจัดการสินค้าหรือบริการ ตามแนวคิดนี้ กำไรเกิดขึ้นเมื่อกำลังการผลิตที่กิจการสามารถใช้ในการผลิตหรือที่ใช้ผลิตจริงเมื่อสิ้นรอบระยะเวลาบัญชีสูงกว่ากำลังผลิตเมื่อเริ่มรอบระยะเวลาบัญชี การวัดมูลค่าของทุนจึงวัดจากกำลังการผลิต ซึ่งอาจแสดงในรูปของทรัพยากรหรือทุนที่ต้องจ่ายเพื่อให้ได้กำลังการผลิตนั้น

ตัวอย่างเช่น กิจการซื้อเครื่องจักรมาเพื่อใช้ในการผลิตสินค้า ซึ่งมีกำลังการผลิต ณ วันต้นงวด 250,000 หน่วย กิจการได้เพิ่มประสิทธิภาพของเครื่องจักรในระหว่างงวด โดยจ่ายรายจ่ายในการเพิ่มสมรรถภาพของเครื่องจักรซึ่งทำให้เครื่องจักรมีกำลังการผลิต ณ วันสิ้นงวดเท่ากับ 370,000 หน่วย ตามแนวคิดเกี่ยวกับการ

รักษาระดับทุนทางการผลิต กิจกรรมมีกำไรเท่ากับ 120,000 หน่วย

โดยสรุปแล้ว ผลตอบแทนจากการลงทุนที่ผู้ลงทุนต้องการพิจารณานั้น ขึ้นอยู่กับว่ากิจการหรือผู้ลงทุนต้องการรักษาระดับทุนทางการเงินหรือทุนทางการผลิต กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จจะเกิดขึ้นจากการรักษาระดับทุนนั่นเอง แนวคิดเกี่ยวกับการรักษาระดับทุน ทำให้เกิดแนวคิดทางการบัญชีตามมามากหลายเรื่อง เช่น

(1) แนวคิดเกี่ยวกับทุนทางการเงินทำให้กิจการกำหนดหน่วยวัด เพื่อวัดผลกำไรโดยใช้หน่วยเงินตรา ซึ่งใช้วัดฐานะการเงินและผลการดำเนินงานของกิจการ อันจะนำไปสู่ข้อมูลที่วัดค่าเป็นตัวเลขในรูปจำนวนเงินมีหน่วยวัดเป็นสกุลเงินได้

(2) แนวคิดเกี่ยวกับทุนทางการผลิตทำให้เกิดมาตรฐานการบัญชี เรื่อง การด้อยค่าของสินทรัพย์ กล่าวคือ เมื่อกิจการวัดทุนทางการผลิตจากสมรรถภาพและกำลังการผลิต กิจกรรมอาจมีข้อบ่งชี้หรือมีหลักฐานซึ่งแสดงให้เห็นว่าผลการปฏิบัติงานเชิงเศรษฐกิจของสินทรัพย์นั้น (เช่น กำลังการผลิตหรือสมรรถภาพของเครื่องจักรหรือการใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์นั้น) ได้ลดลงกว่าที่คาดไว้อย่างมีนัยสำคัญ ในกรณีเช่นนี้ กิจกรรมอาจต้องพิจารณารับรู้รายการขาดทุนจากการด้อยค่า

ของสินทรัพย์ เป็นต้น

Sายการที่แสดงอยู่ในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ

รายการที่แสดงอยู่ในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ ได้แก่ รายการที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงในสินทรัพย์สุทธิ (หรือส่วนของผู้เป็นเจ้าของ) ของกิจการ อันเนื่องมาจากเหตุการณ์หรือรายการอื่นที่ไม่ได้เกิดจากการลงทุนโดยเจ้าของและการแบ่งปันส่วนทุนให้เจ้าของ

ส่วนประกอบที่แสดงในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จมีหลายรายการที่ผู้ใช้งบการเงินให้ความสนใจ เช่น

1. กำไรขาดทุนสุทธิสำหรับงวด (กำไรขาดทุนที่กิจการทำมาหาได้สำหรับงวดบัญชี) ได้แก่ รายได้และค่าใช้จ่ายโดยทั่วไปที่ให้นำเสนอหรือแสดงรายการในการคำนวณหากำไร (ขาดทุน) สำหรับงวด

2. กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น (Other Comprehensive Income : OCI) ได้แก่ รายได้และค่าใช้จ่ายที่เป็นข้อยกเว้นไม่ให้นำแสดงรายการในการคำนวณหากำไร (ขาดทุน) สำหรับงวด แต่ไปรับรู้โดยตรงในส่วนของผู้เจ้าของแทน เช่น

(2.1) ส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์ (มูลค่าที่เพิ่มขึ้นของสินทรัพย์จากการลงทุนนั้น)

เช่น ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ที่รับรู้เป็นสินทรัพย์ ในงบแสดงฐานะการเงินเมื่อเริ่มแรก อาจมีมูลค่า ยุติธรรมเพิ่มมากขึ้นกว่าเดิม IFRS for SMEs บทที่ 17 เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ อนุญาต ให้กิจการรับรู้มูลค่าที่เพิ่มขึ้นด้วยราคาที่ดีใหม่ มูลค่าที่เพิ่มขึ้นจะรับรู้ในส่วนของเจ้าของ ซึ่งส่งผลกระทบต่อผลตอบแทนจากการลงทุน

(2.2) กำไร (ขาดทุน) จากการประมาณ ตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัยสำหรับโครงการ บำนาญ

(2.3) กำไรขาดทุนที่ยังไม่เกิดขึ้นจริง จากการตีมูลค่าเงินลงทุนเพื่อขาย

เนื่องจากกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ ไม่รวมถึง รายการเปลี่ยนแปลงที่เป็นผลมาจากการลงทุน โดยเจ้าของ (เช่น การลงทุนเพิ่มโดยเจ้าของ หรือผู้ลงทุน) และการจ่ายคืนให้เจ้าของ (เช่น การจ่ายเงินปันผล) ผู้ใช้งบการเงินสามารถทราบ ข้อมูลของการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวได้จาก งบแสดงการเปลี่ยนแปลงในส่วนของเจ้าของ

งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ

การเปลี่ยนแปลงในส่วนของเจ้าของ (สินทรัพย์สุทธิ) ระหว่างต้นงวดกับปลายงวด สะท้อนให้เห็นถึงการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของ

สินทรัพย์สุทธิ ซึ่งแสดงถึงความมั่งคั่งของกิจการ ในระหว่างงวดภายใต้เกณฑ์การวัดมูลค่าที่กิจการ ใช้เพื่อเน้นให้เห็นถึงกำไรขาดทุนทั้งสิ้นของกิจการ ซึ่งรวมถึงกำไรและขาดทุนที่รับรู้โดยตรงใน ส่วนของเจ้าของ

ด้วยหลักการดังกล่าว รายการที่ทำให้ ส่วนของผู้ถือหุ้นเปลี่ยนแปลงไป (ยกเว้นรายการที่เกิด กับเจ้าของ เช่น การเพิ่มทุน การจ่ายเงินปันผล) ให้แสดงในงบการเงินแยกต่างหากที่เรียกว่า “งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ” (Statement of Comprehensive Income) ซึ่งประกอบด้วย รายการทุกรายการที่ทำให้เกิด “กำไรขาดทุน-สุทธิ” และรายการทุกรายการที่จัดประเภทเป็น “กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น” (Other Comprehensive Income : OCI)

IFRS for SMEs กำหนดวิธีนำเสนอ งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จไว้ 2 วิธี ดังนี้

1. แสดงงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จเพียง งบเดียว โดยแสดงรายละเอียดของรายการที่ เกิดขึ้นระหว่างงวด เพื่อคำนวณกำไรสุทธิ แล้วจึง นำรายละเอียดของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นมา รวมหรือหักเพื่อให้ได้ “กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จรวม” ดังตัวอย่างที่ 1

ตัวอย่างที่ 1 การนำเสนองบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จเพียงงบเดียว

บริษัท เอส เอ็ม อี จำกัด

งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ

วันที่ 31 ธันวาคม 25x2

หน่วย : พันบาท

รายได้	390
ต้นทุนขาย	(245)
กำไรขั้นต้น	145
ค่าใช้จ่ายในการขาย	9
ค่าใช้จ่ายในการบริหาร	20
ค่าใช้จ่ายอื่น	3
ต้นทุนทางการเงิน	8
กำไรก่อนภาษีเงินได้	105
ภาษีเงินได้	30
กำไรสุทธิสำหรับปี	75
กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น :	
ขาดทุนจากการลดมูลค่าของเงินลงทุนเพื่อขาย	(14)
กำไรจากการตีราคาสินทรัพย์	10
ผลต่างอัตราแลกเปลี่ยนจากการแปลงค่างบการเงิน	50
กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จรวม	121

2. แสดงแยกเป็น 2 งบ คือ งบเฉพาะกำไรขาดทุน และงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ (แบบย่อ) โดยนำยอดยกมาของกำไรสุทธิที่คำนวณไว้แล้วในงบเฉพาะกำไรขาดทุน แล้วนำมาบวก

หรือหักด้วยรายการกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นที่เกิดขึ้นระหว่างงวดทุกรายการ ยอดรวมบรรทัดสุดท้ายจะเป็น “กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จรวม” ดังตัวอย่างที่ 2

ตัวอย่างที่ 2 งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จแสดงควบคู่กับงบเฉพาะกำไรขาดทุน

บริษัท เอส เอ็ม อี จำกัด

งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ

วันที่ 31 ธันวาคม 25x2

หน่วย : พันบาท

กำไรสุทธิสำหรับปี	75
กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น :	
ขาดทุนจากการลดมูลค่าของเงินลงทุนเพื่อขาย	(14)
กำไรจากการตีราคาลิขสิทธิ์	10
ผลต่างอัตราแลกเปลี่ยนจากการแปลงค่าบการเงิน	50
กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จรวม	<u>121</u>

สรุป

งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ แสดงรายการเปลี่ยนแปลงในส่วนของเจ้าของหรือลิขสิทธิ์สุทธิของกิจการ อันเนื่องมาจากเหตุการณ์หรือรายการอื่นที่ไม่ได้เกิดจากเจ้าของ กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จนั้นไม่รวมการลงทุนโดยเจ้าของและการจ่ายคืน

ให้เจ้าของ กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ ประกอบด้วยสองส่วน คือ ผลการกำไรขาดทุนสุทธิสำหรับงวด และอีกส่วนเรียกว่า กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ซึ่งมีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้ใช้บการเงินหรือนักลงทุนใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจต่อไปได้อย่างเหมาะสม

